

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 533. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139952664656/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

- II, s. 144, 2. note, l. 9: forgynder; læs forkynder.
II, s. 217, v. 11.4: kommer] for læsmoden armerer taler K, III, s. 418.
II, s. 222, v. 7.3: jeg] måske permanent trykfejl for man, således i K, III, s. 418.
II, s. 227, nr. 212.1.3: ser] læs seer.
II, s. 319, 2. note, l. 4.1. n.: bomssten] læs blomsten.
II, s. 411, 415, 419: Nicolai Brorsons 3 salmer, nr. 278, 281 og 282, findes allerede trykt i hans Sidste Afskæed. Flensborg 1737, se III, s. 267.
III, s. 252-54. Blandt vidnesbyrdene om Brorson som prædikant kan også nævnes den gravskrift over ham, som er meddelt i Kiøbenhavn Adresse-Contours Efterretninger 18.6.1764. Han kaldes her: *paa Prædikestol en fuldkommen Præst, paa Gathedra en stor Orator*. V. Hermansen, Ribe Hys Historie 1730-1820, II 1913, s. 191.
III, s. 401, note ** om betydningen af sammenskræve = forfattede på titelbladet til Nogle Jule-Psalmer. Orlof (I brev til udgiveren af 26.1952) vil, at ordet skal betyde samledes. Men man må lægge mærke til, at der står: *eenfoldig og i Hast sammenskræve*. Det kunne give mening, at salmerne var blevet samlet i Hast; men at sige, at de var samlet *eenfoldigt*, var dog ret meningsløst.
III, s. 402, 444 om T²⁸. Den ikke-brorsonske salme, som står sidst i T²⁸, viser en anden håndskrift end det øvrige, som er 9 salmer, efterfulgt af en bøn. Da disse 9 salmer alle er af Brorson, ligger det nær at formode, at heftet oprindeligt har været ment som en ren Brorsonsamling, så også bønnen skulle skyldes ham (P. Diderichsen). Dens indhold kunne nok svare hertil. Der tales stærkt om lidelsen, så det kan måske om slutningen af hans vita (III, s. 247), og omstilen af martyrenes lærer tanken hen på, hvad der siges om dem i hans disputats (III, s. 352 flg.; 375 flg.). Det er derfor rimeligt her at gengive bønnen, der lyder: *Min Gud jeg ved at det her os Ved megen trængsel af indgaae i Guds Rige, men du ved hvor stærk mit Kiød Støtter sig imod mig at gaae denne Veg. O Gud, om ieg endskind ikke har forstand der paa, lær du mig ret at forstaae Christi korsens Hemmelighed, og som paa den ene side Verden vil opvænde] fra mig, saa lad mig igien vent det samme bevares fra Verden, at ieg icke med den skal vorde fordømt, men lige som ieg med alle dine Barn bliver delagtig i tugtelse, at ieg og maaske faae det mod dem i den forjættede Arv, men hvad er dog min Lidelse imod Derres, og om de end til sjunde indel havde end sley, fængsel, Angst, Nød, og trængsel af at tiens dig, om de end bleue steenede, Smed, gennemstungne, ihieslugne og gick omkring i jaare og gaas-skind, bleue trængte, lede ilde, dog har de hølt ud hos dig, og agted din forsmædtelse for store Blygdum, end alle Verdens liggende leer :o: tyggendefaa; Lad mig see paa Deres Ende og efterfølge derres Troc, lide Viltig og taalmodig i en hiertens stithed uden haar og i ald min Lidelse priise dig du som er høyløvet i ald ævighed Amen. Vor seyers første Christus Iesus vore vort Amen.*

Det med den svenske muler J. Hörners navn og årstallet 1756 mærkede maleri, som er gengivet forrest i I. bind, er der betegnet som »sandsynligt portræt af Brorson». Det forhold, som ligger heri, skyldes, at billedets identitet ikke har nogen fast tradition at bygge på. O. Andrup meddelte (30.1.1930), at det sammen med hustrubilledet kom til Frederiksborgmuseet iros Rosenborg ca. 1885, og tilføjede: »Jeg har eftersøgt på Rosenborg, naar og hvorfra Billederne er komne derhen, men uden resultat; de omtales 1877, men ikke 1881». Hertil følger museumsinspektør G. Boesen (18.2.1936) den oplysning, at der i en skrivelse af 16.1.1881 i Rosenborgs arkiv stilles forslag om udlån til Frederiksborg af en del portrætter, som af pladshensyn ligger »i Pakkasserne og paa Loftet paa Rosenborg Slot», og at der i en vedlagt liste over disse billeder, dateret 1.7.1881, nævnes som nr. 26: »Psalmedigteren Brorson. Bystbilledet» og som nr. 27: »Sammes Hustru. do.» Museumsinspektøren nævner den mulighed, at de to billeder kunne være blandt